

Bányai János

A képen a férjem, Bányai János és a családja: édesapja, Brand Adolf, édesanyja, Kálmán Judit, édeanyja anyukája, Kálmán Zsigmondné Markovics Lina, a testvére, Bányai Sándor és a felesége, Olga van. A nagykanizsai boltjuk előtt vannak lefényképezve.

A férjem, Bányai János nagykanizsai, született 1916-ban, 87 évesen halt meg tavaly. Most egy éve. Eredetileg órás volt, aztán elvégezte a közgazdasági egyetemet, aztán elvégzett egy vasipari technikumot, szeretett tanulni, sokat tanult. Végül órás volt mindvégig. Volt műszaki vezető is, de ő annyira szerette az óráságot, hogy lemondott a vezetőségről. Órásként is ment nyugdíjba szegény. Sokat volt beteg, a végén megvakult, sokat kínlódott. Elkényeztetett gyerek volt, a szülei második gyereke.

Ők eredetileg Brandok voltak. 1929-ben akartak kivándorolni Amerikába, mert már voltak Amerikában rokonaik. Akkor a nagy családok voltak divatosak. Ők is nagy család voltak, és egy része kivándorolt a családnak. Azt hiszem, ketten vagy hárman voltak Amerikában. Akkor ők is készültek kivándorolni. De nem sikerült valamiért, nem tudom, miért. Akkor magyarosítottak Bányaira. És 1929 óta ők Bányaiak.

A férjem családja jómódú volt, a szüleinek volt egy fűszerüzletük Nagykanizsán, azt a kis raktárral együtt kifosztották. Ott maradt üresen a ház és az üzlet is. Mindent elvittek. A cimbalomtól kezdve a drága képekig, az árut, még a polcokat is. Aztán 13 ezer forintért eladták a háború után a négyszobás lakást és az üzletet.

A férjemnek megölték az apját és az anyját. Az én gyerekeimnek nem volt soha se nagymama, se nagypapa, se nagynénje, ha akadt egy, az is távol volt, mert igyekezett minél messzebb menni a hazájától. Pedig a család nagy magyar volt, mindenki. Ugyanolyan szerencsétlenül jártunk, hogy az egész családjunkat kiirtották, és ennek következtében én is ideges voltam, és ő is ideges volt. Hogy lehet élni 80 évig? És akkor itt a csoda, hogy lehet. Ő is ideges volt, ő is beteg volt, és mégis fölneveltünk két gyereket. Ez olyan isteni csoda.